hệ nên kỹ năng này dễ dẫn đến việc làm cho đối phương mất hứng. Tuy nhiên, đây là giai đoạn đầu của kỹ năng lắng nghe và ít ra, nó cũng làm cho bạn hiểu người khác nói gì.

Nhắc lại nguyên văn không có gì khó. Bạn chỉ cần lắng nghe người khác và nhắc lại, thậm chí, chẳng cần dùng đến lý trí.

"Bố, con thấy thế là đủ rồi. Học hành chẳng có gì là quan trọng cả!"

"Con cho là đủ rồi sao. Con nghĩ trường học chẳng có gì quan trọng ư?"

Về cơ bản, bạn chỉ nhắc lại nội dung đã được người khác nói ra. Bạn chưa đánh giá, thăm dò, khuyên bảo hay lý giải. Nhưng chí ít, bạn cũng đã thể hiện sự quan tâm đối với lời người khác nói ra. Nhưng để hiểu rõ, bạn không phải chỉ dừng ở đó.

Giai đoạn thứ hai: "lặp lại nội dung theo kiểu suy diễn". Hiệu quả có tăng lên nhưng vẫn bị hạn chế trong phạm vi giao tiếp bằng lời.

"Bố, con thấy thế là đủ rồi. Học hành chẳng có gì là quan trọng cả!"

"Con không muốn học nữa à?"

Lần này, bạn đã nói lại ý của con bạn bằng lời của bạn, nghĩa là bạn có suy nghĩ về điều con nói, chủ yếu bằng bán cầu não trái - thiên về lý luân, lô-gíc.

Giai đoạn thứ ba: "bày tỏ cảm xúc".

"Bố, con thấy thế là đủ rồi. Học hành chẳng có gì là quan trọng cả!"

"Con cảm thấy chán à?"